пълни окончанія; като: Петро́въ, ва, во; Іоа́нновъ; Ма́ринъ и проч. освѣнъ, о́тчій ая, ее, о́течь, о́тча, о́тче; ма́терній сыно́вній и други нѣкои.

б. Които притяжателни окончаватъ на инъ, и предъ него имать в, тіи може да стоятъ и на ль, а които имать предъ окончаніе то н, може да стоятъ на ь; като: Варна́винъ, варна́вль ля ле; Іо́нинъ, Іо́нѣ, ня, не. Подобно и на овъ, ако имать окончателна буква м или в, може да стоятъ на ль; аколи имать н или л, — на ь; като: Авраа́мовъ, Іса́аковъ, Іа́ковъ, Іа́ковль, Стефа́нъ, Стефа́нь; Па́вловъ, Па́вль.

в. Въ ново Българскій нашъ языкъ само за мѫжкій родъ има пълни и усѣчени окончанія, а за женскія и среднія само усѣченни; но нѣма разни за сички тѣ падежи, както и въ сѫществителни тѣ имена.

§ 36. Разни тѣ качества може на единъ предметъ да ся находятъ повечь, а на други по малко. Ко-